

به نام خدا

نقش خانواده در پرخاشگری نوجوانان (۱)

۶- نوجوانان پرخاشگر تمایل بسیاری به بیرون کردن رفتار یا تنش خود دارند و می خواهند دیگران را موثر بدانند و می‌خواهند آنها را خشن و عصبانی تصور کند (انتساب خشونت).

۷- نوجوانان پرخاشگر تحمل خستگی را ندارند، حساس هستند و رفتاری جنجال برانگیز غیر قابل پیش بینی و توأم با مخالفت دارند.

۸- ارتکاب به دزدی و تخریب، قلدری و بی‌رحمی در بین این نوجوانان دیده می‌شود.

۹- معمولا از سوی همسالان خود پذیرفته نمی‌شوند، در ایجاد رابطه با آنان دچار مشکل هستند، عزت نفس بسیار کمی دارند، ولی می‌توانند با افراد بزهکار و تبهکار بزرگتر یا کوچکتر از خود دوستی برقرار کنند.

۱۰- پرخاشگری با فزون کاری، مصرف مواد مخدر، مشکلات یادگیری و عدم موفقیت تحصیلی همراه است.

پرخاشگری فردی و گروهی: پرخاشگری ممکن است به صورت فردی یا گروهی باشد.

الف- پرخاشگری فردی: در پرخاشگری فردی نوجوان یا جوان نسبت به همسن خود پرخاشگری نشان می‌دهد، لیکن این پرخاشگری به صورت فردی و معمولا به دور از پنهان کاری است. چنین فردی نسبت به اولیا، اطرافیان، همسالان، اولیای مدرسه گستاخی و اقدام به دروغگویی می‌کند. اغلب از مدرسه یا منزل فرار می‌کند، و به سختی با دیگران دوست می‌شود، یا فقط یک دوست دارد و تمایل به انزوا طلبی دارد و سعی می‌کند که رفتار خود را از دیگران دور نگاه دارد. لذا به کارهای گروهی تمایلی ندارد و به افراد کوچکتر از خود نیز زور می‌گوید.

ب- پرخاشگری جمعی: در این نوع پرخاشگری فرد سعی می‌کند، با کسانی که همجنس و همفکر او هستند و به صورت متحد و گروهی اقدام به پرخاشگری کند و در صورت بروز دعوا و کتک کاری به صورت جمعی و گروهی عمل کنند. در مورد دزدی هم همینطور گروهی عمل می‌کنند، و نسبت به گروه خود وفادارند و حاضر نیستند تحت هیچ شرایطی یکدیگر را لو دهند. این گونه افراد اغلب افت تحصیلی دارند و مبتلا به بیماری روان رنجوری از قبیل اضطراب و غیره هستند.

ادامه دارد

انسان و حیوان در برخوردهای خود رفتارهای پرخاشگرانه‌ای نشان می‌دهند در صورتی که این گونه رفتارها تحت کنترل قرار بگیرند، حرکت رشد طبیعی، مطلوب می‌شود.

رفتارهای پرخاشگرانه ممکن است به شکل‌های مختلفی جلوه‌گر شود، از قبیل: آزار و اذیت دیگران، کتک زدن، شکستن، پاره کردن وسایل و لوازم منزل، به دیگران دشنام دادن، مخالفت، پرت کردن اشیاء و لوازم، تمسخر، تحقیر کردن دیگران، بی ادبی، پایکوبی، غرغر کردن، فریاد زدن و گاهی نیز به صورت انزوا و سکوت یا در خود فرو رفتن همراه با بغض کردن، غذا نخوردن یا گریه کردن و غیره. بعضی از نوجوانان و جوانان نیز با بلند کردن موهای خود، کتک زدن خود، کوبیدن سر به دیوار و یا به جای زنگ زدن برای ورود به منزل با استفاده از مشت و لگد، پرخاشگری خود را ابراز می‌کنند.

تعریف پرخاشگری: درباره‌ی تعریف پرخاشگری این موضوع مطرح است که آیا پرخاشگری را باید براساس پیامدهای قابل مشاهده آن تعریف کنیم، یا براساس مقاصد شخصی آن را مورد بحث قرار دهیم. زیرا عده‌ای پرخاشگری را رفتاری می‌دانند که به دیگران آسیب می‌رساند، یا بالقوه می‌تواند آسیب برساند. نوعی دیگر از پرخاشگری ممکن است، بدنی یا لفظی و یا به صورت تجاوز به حقوق دیگری باشد. از مشخصه‌ی مهم این تعریف عینی بودن آن است یعنی، شامل آن قسمت از رفتارهایی می‌شود که قابل مشاهده باشند.

ویژگی‌های نوجوانان پرخاشجو: نوجوانان پرخاشجو معمولا همزمان ممکن است چند عامل از عوامل زیر را دارا باشند:

- ۱- همانندسازی: با یک رفتار پرخاشگرانه که می‌تواند با توجه به باورهای شخصی و هنجارهای اجتماعی و فردی متفاوت باشد.
- ۲- رفتار پرخاشگرانه دارای درجات گوناگونی است که می‌تواند به صورت مطلق، تک بعدی یا چند بعدی بروز کند.
- ۳- پرخاشگری در میان نوجوانان شایع است، این رفتار می‌تواند در کودکی یا نوجوانی آغاز شود و در بزرگسالی هم ادامه داشته باشد.
- ۴- اگر پرخاشگری در سنین پایین آغاز شود به مرور زمان پایدارتر می‌شود.
- ۵- میزان پرخاشگری در پسران چهار برابر میزان پرخاشگری در دختران است.

